

конструктори, малювання, легкі фокуси, наукові експерименти. У них повинні бути набори для сюжетно-ролевих ігор: солдатики, машинки, залізниця. Нормальним вважається і те, що хлопчик використовує в іграх ляльок.

Виховуючи дитину, батькам важливо знати і враховувати особливості хлопчиків і дівчаток. Але насамперед кожній дитині необхідна батьківська любов, безумовне прийняття і повага. Це допоможе йому найбільш повно розкрити закладений природою потенціал і вирости справжньою Людиною.

### **Список використаних джерел:**

1. Авт.-упоряд. Л. В. Астапович. Гендерний підхід у вихованні особистості / Мн.: Красико-Друк, 2011. – 128 с.
2. Бабаєва Т. І. Молодший дошкільник у дитячому садку: Як працювати за програмою «Дитинство». – Видавництво: «Дитинство-Прес», 2010. – 288 с.
3. Козлова С.А. Дошкільна педагогіка: Підручник для студ. проф. учеб. Закладів. – Видавництво: «Академія», 2010. – 416 с.
4. Краснощекова Н.В. Сюжетно-рольові ігри для дітей дошкільного віку. – Ростов на Дону, 2007. – 251 с.

**Шевельова Н.В.**

*вихователь*

*ДНЗ № 43 «Сонечко», м. Мелітополь*

### **ДОШКІЛЬНЕ ВИХОВАННЯ В СІМ'Ї: ПОРАДИ БАТЬКАМ ДОШКІЛЬНЯТ**

Дошкільний навчальний заклад – установа, що працює спільно з батьками дитини в її інтересах. Виростити свідомого громадянина – важливе завдання для всіх дорослих і дошкільне виховання у сім'ї є одним з етапів на шляху до цієї мети. Діти, хоч і маленький, проте, допитливий народ, і завдання батьків та педагогів показати шлях та задати напрямок для дорослішання та розвитку.

Але вся біда в тому, що більшість батьків абсолютно не розуміють, у чому ж суть дошкільного виховання і не знаючи багатьох нюансів, не в змозі їх врахувати.

Дошкільне виховання часто порівнюють із закладанням фундаменту, основи. З цієї основи і почнеться подальший розвиток особистості дитини: індивідуального характеру, творчих здібностей, загальних умінь і навичок, життєвих цінностей. Тому вкрай важливо підготувати її до майбутньої життя як психологічно, так і розумово, навчити навичкам спілкування, правил поведінки, а головне – любові і піклуванню [1].

Етап дорослішання від 3 до 7-річного віку – період дошкільного віку. Дитина в цьому віці розуміє основні причинно-наслідкові зв'язки, прагне зрозуміти навколишній світ і навчатись у дорослих. Завдання вихователя та батьків – допомогти дитині у освоєнні середовища однолітків та дорослих, підготовці до школи.

**Які особливості виховання дітей в родині?**

Дітлахи з юного віку у всьому наслідують татам і мамам, своїм дідусям і бабусям, вихователям в дитсадку і героям казок. Якщо уважно спостерігати за поведінкою дитини, то можна впізнати свою інтонацію в бесідах з дітьми, або ж віднайти схожість у вчинках героїв улюбленого мультфільму. Звідси випливає простий висновок, що дорослим необхідно ретельно стежити за власною мовою і вчинками. Як-то: необдуманно поводитись між собою у присутності дітей, обговорювати вчинки та особистості інших дорослих, тощо. Якщо ви налаштовані на виховання свідомої людини, що викликає своєю поведінкою і благородними вчинками не тільки гордість батьків, а й повагу інших людей, треба бути, перш за все, самим правильними батьками! [2, с.14-15] Батьки бувають різні, є занадто добрі, але є й досить суворі. Але, якими б не були батьки, їм слід завжди пам'ятати, що саме в цей період, власне, і відбувається формування особистості дитини і деяким батькам не завадило б самим набратися елементарних знань. Завдання вихователя в цьому разі полягає в коригуванні ставлень батьків до своїх дітей. Проте, батькам не слід забувати, що відповідальність за особистісне, психологічне і розумове виховання дітей лягає на них.

Підготовка до школи вдома.

Кожному з батьків цікаво, чи готовий їх малюк до школи чи ні? Існує безліч тестів, які перевіряють здатність до навчання, увагу, швидкість читання та запам'ятовування. Частина з них передбачена програмою дошкільного навчального закладу, інша частина може бути проведена батьками самостійно. Крім знання цифр і букв, уміння рахувати і читати, готовність дитини до школи передбачає її всебічний розвиток, уміння спілкуватися і здатність до психологічної адаптації [4, с. 47-48]. До того ж, якщо син чи дочка виявляють бажання вчитися, і всіляко до цього прагнуть, необхідно в цьому прагненні дитину підтримувати, а не покладатися лише на тести.

Наприклад, в садку, дітей виховують за особливою розвиваючою програмою. Проте всі вони різні. Одна розвиває мовлення, в іншій віддається перевага математиці, третя програма спрямовані на художньо-естетичне виховання. Які б не пропонувалися програми для виховання і навчання, найкращим варіантом є індивідуальна, розроблена спеціально під вашу дитину. Велике значення грає і ваше особисте спілкування з дитиною. Ви можете разом з нею погортати енциклопедію тварин, птахів, намалювати та розфарбувати який-небудь малюнок, щось разом зліпити, вивчити веселу пісню або вірш. Ось побачите, подібне спілкування піде тільки на користь вам обом. Розвивайте дрібну моторику в дитини. Коли у нього задіяні у будь-якій справі руки, пальчики, відбувається активізація відділів мозку, що відповідають за розвиток мовлення. Чудовий результат дає «пальчикова гімнастика». Необхідно лише по черзі виконувати згинальні і розгинальні рухи згинати пальчиків рук маляти, масажувати їх і здійснювати кругові рухи за їх руками [1, с. 27-30].

Придбайте дитині кубики, палички для рахунку, конструктор.

Саме трудове виховання розвиває особистість. Перебуваючи в дитячому садку, діти спостерігають, як працюють дорослі, потім прагнуть їм допомогти, далі самі виконують роботу, звичайно ж, їм посильну. До цього дітей необхідно привчати і вдома, постійно залучати в процеси трудового виховання, щоб не відбити бажання працювати в майбутньому.

Чи потрібно дитині художнє дошкільне виховання?

Художнє виховання – це цілий світ, де діти познайомляться з літературою, образотворчим мистецтвом, живописом, музикою, драматургією. Музика оточує нас з дитинства, спочатку ми чуємо, як нам співає колискову мама, далі з музикою ми стикаємося в дитячих садах, розвиваючих центрах. Причому, навіть якщо батьки не мають музичної освіти, вони зможуть допомогти дитині в музичному розвитку. Наприклад, поставити аудіоказку, послухати класичну музику, розвивати за допомогою долоньок ритм, наспівувати та постукувати улюблені мелодії.

Необхідно навчити дитину бачити і знаходити прекрасне в буденних речах, допомогти побачити світ іншими очима – яскравим, незвичайним, хвилюючим. Багато батьків перед школою влаштовують своїм дітям справжнє «доросле життя». Позбавляють ігор, тихої години, влаштовують «уроки» із змінами і дзвінком. І не розуміють, що це явний перебір, який крім неприязні і відторгнення, більше нічого не викличе. Дайте дитині побути нею, вона ще встигне випробувати всі «принади» дорослого життя, так не квапте її. Якщо ж ваше бажання навчити дитину не залишає вас, зробіть це у вигляді гри, щоб всім було цікаво.

Найголовніше, чого повинні навчити дитину в сім'ї – це вмінню розмірковувати, самостійно мислити, прислухатися до думки оточуючих і робити свої висновки [3, с. 32].

Порівняно спокійним періодом вважається вік дитини від 4 років і до 6. Самим ідеальним вважають його і психологи. Дитина слухняна, спокійна, добре спить і не відмовляється їсти, а також не потребує зайвої опіки. Але це саме той час коли стане у нагоді батькам вміння вести діалог, домовлятися і перевіряти власне терпіння. У цьому віці зустрічаються протиріччя. Наприклад, в сім'ї дитину люблять і плекають, зовсім інакше справа йде в садку. Однолітки можуть бути налаштовані негативно до Вашої дитини і тоді слід бути готовими до сварок та конфліктів. Це теж пов'язано з нестачею виховання у сім'ї. Не любові! А саме виховання. Але, все одно, діти повинні спілкуватися між собою, інакше це загрожує великими психологічними проблемами для вашої дитини.

Для цього віку дошкільне виховання включає в себе навчальні програми для дошкільнят. Ви повинні бути готові відповідати на різні питання і не відмахуватися від них, без усякого приводу.

Страхи дитини. Звідки з'являються у дитини страхи? Фахівці-психологи вважають, що страхи у дитини виникають в результаті відсутності тепла з боку батьків, і невиправданого кількості заборон для дитини.

Як подолати ці страхи? Досить дотримуватися декількох правил, таких як:

- не залишати дитину одну в замкненій кімнаті;
- ні в якому разі не бити;
- не потрібно лякати бабаєм, доктором або міліціонером, а також вовком, собакою та ін. тваринами;
- не розмовляти дуже строго з дитиною;
- змушувати малюка сидіти або стояти нерухомо, як покарання.

Правильне дошкільне виховання дітей у сім'ї спрямоване на викорінення дитячих страхів, а не вирошуванні їх в ще слабкої душі. Не можна через них

сміятися над малюком, називати боягузкою і насміхатись, а тим більше, буде жорстоко карати його за боязнь темряви чи самотності.

Також не радимо перед сном влаштовувати гучні ігри, не треба лякати малюка читання страшних казок, дивитися про злих чаклунів мультфільми. Дорослі – оберігайте психіку вашого малюка. Адже перед ним такий довгий життєвий шлях!

### **Список використаних джерел:**

1. Ільченко А.М. Філософські аспекти гуманістичної педагогіки Марії Монтессорі // Дидактичні та соціально-психологічні аспекти корекційної роботи у спеціальній школі: Наук.-метод. зб.: Вип. 7 / За ред. В.І. Бондаря, В.В. Засенка. – К.: Наук, світ, 2006. – С. 27-30.

2. Запорожец А.В. Избранные психологические труды. В 2-х т. – М.: Педагогика, 1986. – Т. 1. – 316 с.

3. Запорожец А.В. Познавательные процессы: ощущения и восприятия / Под ред. Запорожца А.В. – М.: Педагогика, 1982. – 336 с.

4. Пилюгина Э.Г. Занятия по сенсорному воспитанию с детьми раннего возраста: Пособие для воспитателей детского сада. – М.: Просвещение, 1983. – 96 с.